

**ΘΕΜΑ: Ιδιωτικοί φορείς παροχής υπηρεσιών
Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας**

1. Κατά το Π.Ε. 396/1998 του ΣτΕ στο σχετικό π.δ. δεν υπάρχει συγκεκριμένη πρόβλεψη ελέγχου των ιατρικών εταιρειών “από πλειοψηφία ιατρών”. Μία τέτοια πρόβλεψη θα καθιστούσε ωστόσο το όλο σύστημα δυσλειτουργικό, αφού θα απαιτούσε δραστικές μεταβολές στη σύνθεση του μετοχικού κεφαλαίου και των Δ.Σ. πολλών εταιρειών.

2. Κατά την ορθότερη ερμηνεία των συνταγματικών διατάξεων που διέπουν αφενός την οικονομική ελευθερία (άρθρο 5 παρ.1 και 3) και αφετέρου την προστασία της υγείας (άρθρο 21), αλλά και κατά τη διαφαινόμενη λογική του ΣτΕ, ο σκοπός που πρέπει να επιδιώκεται ενπροκειμένω είναι η αποτελεσματική προστασία της υγείας μέσω της επίτασης της ευθύνης των γιατρών στις εταιρείες Π.Φ.Υ. Τούτο σημαίνει κυρίως ότι αποφάσεις καθαρά επιχειρηματικού χαρακτήρα δεν μπορεί να αντιστρατεύονται επιλογές που επιβάλλει ως αναγκαίες η ιατρική επιστήμη και δεοντολογία.

3. Με την έννοια αυτή, ο έλεγχος των εταιρειών από “πλειοψηφία ιατρών” δεν αποτελεί μονόδρομο, αφού ο έλεγχος της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών μπορεί να εξασφαλισθεί και με άλλους τρόπους (όπως λ.χ. την αναγνώριση δικαιώματος veto του Επιστημονικού Διευθυντή που συμμετέχει στο Δ.Σ. της εταιρείας για θέματα που ανήκουν στον “πυρήνα” της επιστημονικής ευθύνης του ιατρικού προσωπικού).

4. Προτείνεται, κατά συνέπεια, να προστεθεί στο άρθρο 40 του π.δ. ειδική διάταξη που να προβλέπει ότι:

“Ο Επιστημονικός Διευθυντής έχει δικαίωμα αρνησικυρίας για επιλογές του διοικητικού συμβουλίου που αντιστρατεύονται, βάσει των διδαγμάτων της ιατρικής επιστήμης και των διεθνώς αναγνωρισμένων κανόνων της ιατρικής δεοντολογίας, σε αποφάσεις οι οποίες ανάγονται σε ζητήματα επιστημονικής ευθύνης. Το δικαίωμα αυτό ασκείται μετά από αιτιολογημένη γνώμη του Επιστημονικού Συμβουλίου της εταιρείας”.

5. Η εν λόγω ρύθμιση εκτιμάται ότι μπορεί να γίνει αποδεκτή από το ΣτΕ, υπό την προϋπόθεση ότι θα υπάρξει ειδική συνεργασία έμπειρου νομικού συμβούλου του υπουργείου με τον αρμόδιο εισηγητή και πειστική παρουσία του στον αρμόδιο

σχηματισμό για το υπόψη κρίσιμο ζήτημα, ώστε να γίνει κατανοητή η διαφοροποίηση από την πρόταση του Π.Ε. 396/1998.

6. Κατά τα λοιπά, το σχέδιο θα προωθηθεί ως έχει.

Αθήνα, 30 Ιουλίου 1998

dis.M(3)/01T/FrodithaYgias.doc/29.7.98/p.1-2/tp